

Η ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΡΩΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΓΗΝ (3Η ΜΕΡΑ ΜΕΣΗΜΒΡΙΑ-ΕΣΠΕΡΑΣ) .

Τήν μεσημβρίαν τῆς Κυριακῆς, 11ης Νοεμβρίου 2012, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος εἶχε συνάντησιν μετά τῶν ραββίνων τοῦ Ἰσραήλ Yona Metzger καί Slomo Amar.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος ἐπαρουσίασεν εἰς τό ξενοδοχεῖον King David τό βιβλίον αὐτοῦ «Ἐλευθερία καί Εὐθύνη».

Μετά τοῦτο ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος παρέθεσεν εἰς τό ξενοδοχεῖον King David γεῦμα πρός τιμῆν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου καί τῆς συνοδείας Αὐτοῦ.

Εἰς τοῦτο παρεκάθισεν ὁ Διευθυντής τοῦ Τμήματος τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων τοῦ Ἰσραήλ κ. Σεζάρ Μαρζῆε, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Χριστιανικῶν Δογμάτων τῆς Ἁγίας Γῆς καί οἱ Ἀγιοταφῖται Ἀρχιερεῖς καί τά μέλη τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου.

Διαρκοῦντος τοῦ γεύματος τούτου ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Μόσχας κ.κ. Κύριλλον διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἐχούσης ἀγγλιστί (ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον: <https://en.jerusalem-patriarchate.info/2012/11/11/2217/>) καί ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

Μακαριώτατε Πατριάρχα Μόσχας καί πασῶν τῶν Ρωσιῶν καί

ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ κ.κ. Κύριλλε,

Βαθεῖα καί ἀνέκφραστος εἶναι ἡ χαρά τῆς Σιωνίτιδος Μητρός τῶν Ἐκκλησιῶν καί τῆς Γεραῶς Ἀγιοταφικῆς Αὐτῆς Ἀδελφότητος ἐπί τῇ κατά τάς ἡμέρας ταύτας «εἰρηνικῇ ἐπισκέψει» τῆς ἀδελφῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας εἰς αὐτήν. Τήν χαράν αὐτῆς ἐξέφρασεν ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν ἐν τῇ ἐπισήμῳ ὑποδοχῇ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, ἅμα τῇ ἀφίξει Αὐτῆς, ἀκολούθως δέ ἐν τῇ μυστηριακῇ λειτουργικῇ κοινωνίᾳ ἡμῶν ἐν τῷ κοινῷ Ποτηρίῳ τοῦ Πατριαρχικοῦ Συλλειτούργου εἰς τόν Πανάγιον καί Ζωοδόχον τοῦ Κυρίου Τάφον.

Πηγή τῆς χαρᾶς ἡμῶν εἶναι τό γεγονός ὅτι τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ὡς ἡ Ἐκκλησία τῆς Πόλεως τοῦ Μεγάλου Βασιλέως καί τῶν Ἁγίων Τόπων, συνεχίζουσα τήν ποιμαντικήν διακονίαν αὐτῆς, τήν ἀνατεθεῖσαν ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου εἰς τόν πρῶτον προκάτοχον ἡμῶν Ἅγιον Ἀπόστολον Ἰάκωβον τόν Ἀδελφόθεον, ὑποδέχεται τήν Ὑμετέραν λίαν ἀγαπητήν καί περισπούδαστον ἡμῖν Μακαριότητα, τόν Πατριάρχην τῆς μεγάλης χώρας τῆς Ρωσίας, ὡς προσκυνητήν τῶν σεπτῶν προσκυνηματικῶν σεβασμάτων. Ταῦτα, ὄντα πανορθόδοξα, παγχριστιανικά καί παγκόσμια, εἶναι, ὡς ἀναγράφεται ἐπί τοῦ Ἁγίου Κουβουκλίου, «κτῆμα καί ἀφιέρωμα τῷ Χριστῷ τῶν Ὁρθοδόξων Ρωμαίων 1810».

Εἰς τό γένος καί τό σύστημα τοῦτο τῶν «Ὁρθοδόξων Ρωμαίων», τό ὁποῖον ὁ Μέγας Αὐτοκράτωρ Ἅγιος Κωνσταντῖνος ἐνεκαινίασε, ἐντάσσονται ὅλοι αἱ Ὁρθόδοξοι ἡμῶν

Ἐκκλησίαι, διατηροῦσαι τὴν ἐν Χριστῷ ἐλευθερίαν, τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν, πολιτιστικὴν καὶ γλωσσικὴν ταυτότητα καὶ τὴν ἐν Χριστῷ ἐνότητα ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

Μίαν τοιαύτην χαρὰν αἰσθανόμεθα κλιμακουμένην καὶ ἐν τῇ συναναστροφῇ ἡμῶν καὶ ἀπολαύσει τῶν ἐδεσμάτων τῆς τραπέζης ταύτης, παρατιθεμένης πρὸς τιμὴν τῆς Ὑμετέρας λίκαν ἀγαπητῆς Ἡμῖν Μακαριότητος καὶ τῆς τιμίας Αὐτῆς Συνοδείας. Τὰ ἐδέσματα ταῦτα δεχόμεθα ἐν εὐχαριστίᾳ ὡς δῶρα τοῦ δωρεοδότου Θεοῦ ἡμῶν, ὁ Ὃποῖος ἔπλασεν ἡμᾶς ἐκ ψυχῆς νοερᾶς καὶ σώματος ὑλικοῦ. Δεχόμεθα ταῦτα ὡς δῶρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ Ὃποῖος προσηυχῆθη καὶ διὰ τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον καὶ ἔθρεψε τοὺς πεντακισχιλίους ἄνδρας ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Εὐχαριστοῦντες τὸν πανάγαθον Θεὸν ἡμῶν διὰ τὰς πνευματικὰς Αὐτοῦ δωρεάς, εὐχαριστοῦμεν Αὐτόν καὶ διὰ τὰς ὑλικὰς, διὰ τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον καὶ πάντα ὅσα εὐγενεστά, ἐπιούσια καὶ ὠφέλιμα πρὸς τὴν συντήρησιν ἡμῶν ἐκ τῆς γῆς, διὰ τοῦ ἡλίου, τοῦ ἀέρος καὶ τῆς βροχῆς παρέχει ἡμῖν καὶ παρακαλοῦμεν Αὐτόν, ὅπως ἐν τῇ σοφῇ οἰκονομίᾳ Αὐτοῦ διαθρέψῃ καὶ ὅσους ἐγκαταλείπει ἐνδεεῖς καὶ πεινῶντας ἢ ἐνσκήψασα εἰς τὸν κόσμον οἰκονομικὴ κρίσις.

Ἐμπλεοὶ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐκ τῆς ἀδελφικῆς Ἡμῶν συναναστροφῆς ἐν τῇ τραπέζῃ ταύτῃ, εὐχόμεθα Αὐτῇ καὶ τῇ τιμίᾳ Αὐτῆς Συνοδείᾳ εὐλογημένας, ἀνέτους καὶ εὐχαρίστους τὰς εἰσόδους αὐτῆς εἰς τὰ Πανάγια Προσκυνήματα καὶ τὰς ἐξόδους ἐξ αὐτῶν τῇ ἀοράτῳ θείᾳ δυνάμει, ἐπιστάσι καὶ ἐνισχύσει καὶ τῇ συνοδείᾳ εἴτε Ἡμῶν προσωπικῶς εἴτε τῆς Ἀντιπροσωπείας Ἡμῶν διὰ πᾶσαν βοήθειαν, ἐξυπηρέτησιν ἢ διευκόλυνσιν.

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας ἀντεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως ἐχούσης ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

Μακαριώτατε Πατριάρχα της Αγίας Πόλεως Ιερουσαλήμ και πάσης Παλαιστίνης κ.κ. Θεόφιλε, αγαπητέ εν Κυρίῳ Αδελφέ,

Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Σεβαστοὶ πατέρες και αδελφοί,

Ἀντιφωνῶντας τῇ Μακαριότητά Σας θέλω πρωτίστως να εκφράσω χαρά, τὴν ὁποία αἰσθανόμεθα τόσο ἐγὼ προσωπικά, ὅσο και οἱ συνοδοὶ μου ἀπὸ τῆ συναναστροφή μαζί Σας, τὴν Ἱεραρχία τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων και τα μέλη τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος καθὼς και ἀπὸ τὴν γενομένη κοινὴ μας προσευχή! Ἡ ἐπίσκεψή μου στὴν Ἱερουσαλήμ εἶναι δισδιάστατη. Ἀπὸ τῆ μια πρόκειται για τὴν εἰρηνικὴ ἐπίσκεψη πρὸς τὴν Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, τὴν ὁποία πάντοτε στὴν Ἁγία Ῥωσία περιέβαλαν μετὰ ἰδιαίτερης ἀγάπης και τιμῆς, και ἀπὸ τὴν ἄλλη εἶναι προσκύνημα στὸν Πανάγιο Τάφο και ἄλλα ιερά σεβάσματα τῆς Παλαιστίνης, πραγματοποιούμενο μετὰ δέους ἀπὸ τὴ συνειδητοποίηση του μεγαλείου τῶν φανερωθέντων εντεύθεν ἔργων του Θεοῦ.

Ἐδῶ στὸν Γολγοθά, ετελέσθη ὁ σωτήριος ἀγώνας του Χριστοῦ, αὐτὸς ὁ τόπος εἶναι ἡ ἀφετηρία του ευαγγελικοῦ κηρύγματος, τὸ ὁποῖο ἐφθασε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς (Πραξ. 1.8), ἐπίσης ἐδῶ εἶναι, ὅπου ἐν προσευχαίς ἀγωνίζεται ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, φύλαξ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων. Αὐτὴ ἡ διακονία ἀριθμεῖ σχεδὸν δυο χιλιετίες και τὸ μεγαλύτερο

διάστημα συνοδεύετο από θλίψεις και δοκιμασίες. Δεν ήταν σπάνιες οι περιπτώσεις, όταν από τους φύλακες του Παναγίου Τάφου απαιτείτο θυσία για χάρη της προστασίας των ιερών κειμηλίων. Και όμως η Αγιωτάτη Εκκλησία των Ιεροσολύμων στο διάβα των αιώνων υπηρετώντας μετά τιμής και αξιοπρέπειας μας φύλαξε τον Πανάγιο Τάφο του Σωτήρος.

Τον θρόνο των Ιεροσολύμων, στερεωθέντα «έν μέσω τῆς γῆς», (Ψαλ. 73.12) εκόσμησαν οι φωστήρες της πίστεως του Χριστού όπως ο Άγιος Ιάκωβος ο Αδελφόθεος, οι Άγιοι Κύριλλος, Ιουβενάλιος, Ζαχαρίας και Σωφρόνιος. Στο κλίμα του ανήκουν οι μεγάλοι ασκητές, όπως οι Όσιοι Ιλαρίων ο Μέγας, Χαρίτων ο Ομολογητής και Σάββας ο Ηγιασμένος. Ενώ στιβαρός προμαχώνας της Ορθοδοξίας σε όλους τους αιώνες της λειτουργίας της παρέμεινε η Αγιοταφική Αδελφότητα.

Από τη στιγμή της Βαπτίσεως της Ρωσίας διά των αοράτων νημάτων τη συνέδεσαν με το θρόνο των Ιεροσολύμων μονοπάτια, τα οποία ακολουθούσαν οι προσκυνητές. Ο επισκεψάμενος την Παλαιστίνη το έτος 1066 Ρώσος Ηγούμενος Δανιήλ αναφέρει ότι συναντούσε στην Ιερουσαλήμ ολόκληρες πλέον ομάδες Ρώσων προσκυνητών. Ήταν πρώτος Ρώσος ο Ηγούμενος Δανιήλ, ο οποίος αφιέρωσε και άναψε το ακοίμητο καντήλι υπέρ της Πατρίδος του στον Πανάγιο Τάφο. Ανέκαθεν οι ευλαβείς προσκυνητές κομίζουν στη Ρωσία το Άγιο Φως από το Ιερό Κουβούκλιο.

Η αγάπη των εκ Ρωσίας προσκυνητών προς τα ιερά Προσκυνήματα των Ιεροσολύμων δημιούργησε σε πολλούς απ'αυτούς πόθο να μείνουν για πάντα δίπλα στον Πανάγιο Τάφο. Αυτή η αγάπη ήταν εκείνη, η οποία έφερε στους Αγίους Τόπους την Αγία Ευφροσύνη του Πόλοτσκ που εκοιμήθη οσιακώς εδώ. Από την ίδια αγάπη φλεγόταν η καρδιά της Μεγάλης Δούκισσας Ελισάβετ, η οποία ήθελε να ταφεί εδώ και όντως, κρίμασι θεού, στους Αγίους Τόπους φυλάσσονται τα αγία λείψανά της.

Επιμελώς και με αγάπη διατηρούμε τη μνήμη της φιλαδέλφου συμμετοχής της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων στην πνευματική πρόοδο της αδελφής Ρωσικής Εκκλησίας. Στις αρχές του 4^{ου} αιώνας, πολύ πριν από την ιεραποστολή των Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου και τον Άγιο Πρίγκιπα Βλαδίμηρο, οι απεσταλμένοι της Μητρός πασών των Εκκλησιών του θρόνου των Ιεροσολύμων ιερομάρτυρες Χερσώνος εθεμελίωσαν την πρώτη Ιεραρχία στις ακτές της Ταυρίδος. Από εκεί επί πολλούς αιώνες το φως της πίστεως του Χριστού φώτιζε τους προγόνους μας και εκεί ήταν που στη συνέχεια ο Απόστολος της Ρωσικής γης Πρίγκιψ Βλαδίμηρος δέχθηκε το άγιο Βάπτισμα. Ως θεμέλιο του πνευματικού βίου του λίκνου του χριστιανισμού στη Ρωσία εξ'αρχής ετέθησαν οι παραδόσεις των Αγίων Τόπων, τις οποίες εκόμισαν οι ιερομάρτυρες.

Και στους μεταγενέστερους αιώνες ο θρόνος των Ιεροσολύμων επανειλημμένως έδειχνε το ενδιαφέρον του για την πορεία της Ορθοδοξίας στην Πατρίδα μας. Ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων Σωφρόνιος έθεσε την υπογραφή του στις πράξεις της εν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου του έτους 1593 διά την ανύψωση του Προκαθημένου της Ρωσικής Εκκλησίας στο αξίωμα του Πατριάρχου Μοσκόβου και πάσης Ρωσίας και των υπερβορείων μερών. Αυτά τα «βόρεια μέρη» τα ποιμαίνει έως σήμερα ο Πατριάρχης Μόσχας και Πασών των Ρωσιών.

Ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Θεοφάνης ο επισκεψάμενος τη Ρωσία το έτος 1619, συμμετείχε στην εξέταση από τη Σύνοδο των διορθώσεων του Ρωσικού Ευχολογίου όπως και στην ενθρόνιση του Αγιωτάτου Πατριάρχου Φιλαρέτου, ενώ κατ'επιστροφήν πέρασε από τα Ουκρανικά εδάφη, όπου αποκατέστησε την

καταργηθείσα μετά την ουνία του Μπρεστ Ορθόδοξη Ιεραρχία της Ιεράς Μητροπόλεως Κιέβου.

Μετά μεγάλης συμπαθείας παρακολουθούσε την πορεία της Ρωσικής Εκκλησίας ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων Δοσίθεος Β΄, δίδοντας αδελφικές συμβουλές, καταδικάζοντας το σχίσμα και υποδεικνύοντας την ανάγκη της αυξήσεως στη Ρωσία του αριθμού των Επισκοπών. Αυτός ήταν ο οποίος, το έτος 1685, απέστειλε στη Μόσχα τους περίφημους θεολόγους Ιωαννίκιο και Σωφρόνιο Λειχούδη και συνέβαλε στην ίδρυση της Σλαβικής, Ελληνικής Λατινικής Ακαδημίας, του πρώτου δηλαδή ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος της Ρωσίας, εκ του οποίου μεταγενέστερα προήλθαν η θεολογική Ακαδημία Μόσχας και το Πανεπιστήμιο Μόσχας.

Από την πλευρά της η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρωσίας πάντα εκτιμούσε τη Μητέρα των Εκκλησιών και ανέτρεφε το ποίμνιό της, έτσι ώστε να έχει αυτή την εκτίμηση. Αυτή η στάση αποτυπώθηκε στις γενναιόδωρες προσφορές από τη Ρωσία προς τον Πανάγιο Τάφο. Οι Ρώσοι τσάροι έστελναν στην Ιερουσαλήμ χρυσάφι, εικόνες, λειτουργικά σκεύη και βιβλία. Από το 19^ο αιώνα σε όλους τους Ναούς της Ρωσίας τοποθετήθηκε ειδικό κυτίο «υπέρ του Παναγίου Τάφου». Οι προσφορές δεν έπαυσαν ακόμα όταν η ίδια η Ρωσία δοκιμαζόταν σκληρά, όπως την εποχή της εισβολής του Ναπολέοντος. Ακόμα και το δύσκολο έτος 1812 προσφορές, οι οποίες συγκεντρώθηκαν στη Ρωσία εστάλησαν για τις επισκευές του Ναού της Αναστάσεως, ο οποίος κήκε από πυρκαγιά παρόλο που η ίδια η Μόσχα καταστράφηκε από την ακόμα φοβερότερη πύρινη λαίλαπα.

Η Ρωσία δεν ενίσχυε την Εκκλησία των Ιεροσολύμων μόνο δι' αποστολής χρηματικών προσφορών, αλλά και με τη στρατιωτική μεσολάβηση. Επτά φορές η Ρωσία πολέμουσε κατά της Οθωμανικής αυτοκρατορίας και μάλιστα ένας από τους κύριους σκοπούς ήταν ο αγώνας για την απελευθέρωση των Παναγίων Προσκυνημάτων από τις καταπιέσεις των αλλοθρήσκων. Χιλιάδες Ρώσοι στρατιώτες προσέφεραν τις ζωές τους διά την απελευθέρωση των πασχόντων στην Ανατολή ομοδόξων αδελφών τους. Δεν ήταν ολίγες οι προσπάθειες οι οποίες κατεβλήθησαν από τους Ρώσους διπλωμάτες διά την προστασία των Παναγίων Προσκυνημάτων, με τη συμβολή των οποίων ειδικότερα ελύθη το εκκρεμές ζήτημα περί αναστηλώσεως του τρούλου του Ναού της Αναστάσεως και η Εκκλησία των Ιεροσολύμων ανέκτησε σειρά Παναγίων Προσκυνημάτων.

Σημαντικό σταθμό στις σχέσεις μεταξύ των Εκκλησιών Ιεροσολύμων και Ρωσίας αποτελεί η ίδρυση του Μετοχίου του Παναγίου Τάφου στη Μόσχα και της Ρωσικής Εκκλησιαστικής Αποστολής στην Ιερουσαλήμ καθώς και του Αυτοκρατορικού Ορθοδόξου Παλαιστινιακού Συλλόγου. Τόσο η Ιεραποστολή, όσο και ο Σύλλογος ανέπτυξαν ευρύ πνευματικό, μορφωτικό και φιλανθρωπικό έργο με την ίδρυση σχολών, τυπογραφείων, βιβλιοθηκών, ορφανοτροφείων, οίκων ευγηρίας, με την οικοδομή Ναών και ξενώνων και δι' αυτού παρείχαν μεγάλη συνδρομή προς την Εκκλησία των Ιεροσολύμων.

Σήμερα οι καλές μας σχέσεις που έχουν παράδοση αναπτύσσονται επιτυχώς. Όπως και παλαιότερα τη βάση τους αποτελεί ο πόθος των πιστών από τη Ρωσία, την Ουκρανία, τη Μολδαβία, το Καζακστάν, τις Βαλτικές και άλλες χώρες, να πραγματοποιήσουν προσκύνημα στην Παλαιστίνη, να προσευχηθούν μαζί με τους αδελφούς τους από την Εκκλησία των Ιεροσολύμων στον Πανάγιο Τάφο. Ένεκεν τούτων κι εγώ έφθασα στους Αγίους Τόπους.

Μακαριώτατε, ευχαριστώ διά την παρεχόμενη τόσο προς εμέ προσωπικά, όσο και προς τους συνοδούς μου φιλοξενία και δια το Ιερό Συλλεΐτουργο, το οποίο επιτελέσαμε σήμερα στον Πανάγιο Τάφο. Μετά δέους αναμένω τη συνέχεια της προσκυνηματικής περιηγήσεως και σε άλλα ιερά σεβάσματα της Παλαιστίνης και χαίρομαι διά τη συναναστροφή μας.

Μετά τό γεῦμα τοῦτο ἔλαβε χώραν εἰς τό Προεδρικόν Μέγαρον ἡ συνάντησις τῶν δύο Προκαθημένων Μακαριωτάτων Πατριαρχῶν Μόσχας καί Ἱεροσολύμων μετά τοῦ Προέδρου τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ κ. Συμεών Πέρες.

Κατά τήν συνάντησιν αὐτήν ὁ κ. Πέρες εἶπεν ὅτι «εἶναι εὐχαριστημένος καί ὑπερήφανος, διότι ὑποδέχεται τήν Ἀνωτάτην Ἀρχήν τῆς Ἐκκλησίας τῆς μεγάλης χώρας τῆς Ρωσίας». Ὅτι «ἡ Ρωσία εἶναι ἀπό τάς πρώτας χώρας πού ἐδέχθησαν τούς Ἰουδαίους ὡς ἔθνος καί θρησκείαν. Εἰς τήν χώραν τῆς Ρωσίας ὑπάρχει μία θρησκευτική συμβίωσις μέ ἱστορίαν χιλίων ἐτῶν. Ὁ Ἰουδαϊκός καί ὁ Χριστιανικός πολιτισμός βασίζεται εἰς τάς ἀρχάς τοῦ Δεκαλόγου. Αἱ ἐντολαί αὐταί εἶναι ἡ βάση τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἀξιῶν. Ἡμεῖς ἐπιδιώκομεν οὐχί τόν πόλεμον, ἀλλά τήν εἰρήνην μετά τῶν γειτόνων ἡμῶν. Τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ δεσμεύεται διά τήν ἐλευθερίαν τῆς θρησκείας ὅλων τῶν ἐθνικοτήτων πού διαμένουν εἰς αὐτήν, ἄρα καί τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Κατά τήν πρόσφατον ἐπίσκεψίν μου εἰς τήν Ρωσίαν ἔμεινα λίαν ἐντυπωσιασμένος ἀπό τήν φιλικήν διάθεσιν. Ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι ἐνθυμούμεθα καί ἡ ἀνθρωπότης ἐνθυμεῖται ὅτι ἡ Ρωσία ἔδωσε τό πλέον δυνατόν κτύπημα εἰς τόν ΧιτλερικόΝ ΝαζισμόΝ κατά τόν Β΄ Παγκόσμιον πόλεμον καί ἔσωσε τόν κόσμον μέ τίμημα τήν ζωήν ἑκατοντάδων χιλιάδων Ρώσων στρατιωτῶν, ἐκείνων πού ἐπολέμησαν μεμονωμένως καί ἐκείνων πού συνετάχθησαν μέ τάς τάξεις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Οἱ ἄνθρωποι, διά νά ζήσουν ἔχουν ἀνάγκην ὄχι μόνον τόν ἄρτον, «οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνον ζήσεται ἄνθρωπος». Βασιζόμενοι εἰς αὐτήν τήν ἀρχήν ἀς ἀγωνισθῶμεν, ὥστε νά μήν συμβῆ καί πάλιν εἰς τήν ἀνθρωπότητα ὅ,τι συνέβη κατά τόν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον. Καί πάλιν Σᾶς καλωσορίζω εἰς τήν πρωτεύουσάν τοῦ Ἰσραήλ, τήν πόλιν τῆς αἰωνιότητος δι' ὅλας τάς θρησκείας».

Εἰς τοῦτο ἀνταπήνησεν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος λέγων ὅτι: «ἐκ καρδίας εὐχαριστοῦμεν διά τούς ἀπευθυνθέντας εἰς ἡμᾶς λόγους καί χαιρόμεθα ἰδιαιτέρως νά ἀνανεώσωμεν καί πάλιν ἀρχαιοτάτην παράδοσιν τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας νά ἐπισκέπτονται τά μέλη αὐτῆς τούς Ἁγίους Τόπους. Ἐπισκεφθέντες εἰς τό παρελθόν τήν Ἁγίαν Γῆν ὡς ἀπλός προσκυνητῆς ἐπισκεπτόμεθα νῦν αὐτήν καί ὡς Πατριάρχης, τελοῦντες ἐν ἀγαστῇ συνεργασίᾳ μετά τοῦ παρόντος εἰς τήν ἐπίσκεψιν ταύτην Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου». Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ρωσίας εἶπεν ἐπίσης ὅτι εὐχαριστεῖ διά τήν ὑποστήριξιν τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ πρὸς τούς ἐκ Ρωσίας εἰς Ἰσραήλ μεταναστεύσαντας Ὀρθοδόξους Χριστιανούς, τούς ἀνερχομένους εἰς ἕν ἑκατομύριον καί πλέον, τούς διαβιοῦντας νῦν εἰς τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ, διατηροῦντας ὅμως τούς δεσμούς αὐτῶν μετά τῶν συγγενῶν αὐτῶν καί ἐπισκεπτομένους αὐτούς. Οἱ ἐκ Ρωσίας συγγενεῖς ἐπισκέπτονται τούς ἐν Ἰσραήλ συγγενεῖς αὐτῶν ὡς καί χιλιάδες Ρῶσοι προσκυνηταί ἀφ' ὅτου μάλιστα δέν ἀπαιτεῖται ἀπ' αὐτῶν ἄδεια εἰσόδου (viza) εἰς τό Ἰσραήλ. Ὑπάρχει ὄντως μία κοινή πολιτιστική παράδοσις τῶν ἀξιῶν τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ἡμεῖς εἰς τήν Ρωσίαν ἔχομεν χιλιετῆ παράδοσιν συμβιώσεως τῶν ὀπαδῶν τῶν τεσσάρων μεγάλων θρησκειῶν, Ἰουδαϊσμοῦ, Χριστιανισμοῦ, Ἰσλάμ καί Βουδισμοῦ. «Οἱ ἀρχηγοί τῶν θρησκειῶν αὐτῶν», ἐσυνέχισεν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Κύριλλος, «καταδικάζομεν ὅποιανδήποτε θρησκευτικὴν βίαν, ἐκμεταλλευομένην τό ὄνομα τοῦ

θεοῦ ὑπέρ αὐτῆς.

Διά τούς προσκυνητάς τούς ἐκ Ρωσίας ἀφικνουμένους ὑπεύθυνον εἶναι τό Ἑλληνορθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, μετά τοῦ ὁποίου συνεργάζεται ἡ Ρωσική Πνευματική Ἀποστολή (Missia). Αὕτη ιδρύθη περί τά μέσα τοῦ 19^{ου} αἰῶνος, ἵνα ὑποδέχεται εἰς τό κτίριον αὐτῆς καί στηρίξη τούς Ρώσους προσκυνητάς διαρκούσης τῆς προσκυνηματικῆς αὐτῶν θεωρίας. Δι' ὠρισμένα ἀπό τά κτίρια αὐτῆς, τά εὐρισκόμενα πολύ πλησίον τῆς Δημαρχίας καί τῆς Ἀστυνομίας Ἱεροσολύμων ὑπάρχουν εἰσέτι προβλήματα, ὡς τῆς κανονικῆς καταχωρήσεως τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῶν εἰς τό ὄνομα τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, -τήν ὁποίαν οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ-, ὡς καί τῆς ἐκκενώσεως ὑπό τοῦ Ἑβραϊκοῦ Δικαστηρίου τοῦ κτιρίου τοῦ γνωστοῦ ὡς τοῦ «Σεργίου», ἵνα τοῦτο ἀνακαινισθῇ διά ποσοῦ ἤδη δωρηθέντος καί ἀναμένοντος τήν ἀξιοποίησιν αὐτοῦ, διά τόν ὄν διετέθη σκοπόν. Εἰς τά θέματα αὐτά ζητῶ τήν παρέμβασιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, ἵνα προωθηθῇ ἡ γενομένη ἤδη περί αὐτῶν συμφωνία καί μετά τοῦ Προέδρου Πούτιν. Τήν παρέμβασιν ὑμῶν ζητῶ καί διά ταχύτεραν ἔγκρισιν ἀνεγέρσεως καί νέου ξενῶνος παρά τούς παλαιούς, ὁ ὁποῖος θά ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν καθ' ἑκάστην ἀξανομένων Ρώσων προσκυνητῶν. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας εἶναι πρόθυμος νά συμπαρασταθῇ ἐκκλησιαστικῶς εἰς ὅ,τι τό κράτος τοῦ Ἰσραήλ ἐνδεχομένως χρειασθεῖ αὐτήν. Εὐχαριστῶ ὑμᾶς καί διά τήν μνεῖαν τῶν Ρώσων στρατιωτῶν, τῶν πεσόντων κατά τόν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον ὑπέρ ἐλευθερίας τῆς Ρωσίας καί τῆς ἀθρωπότητος. Καί εὐχομαι εἰς ὑμᾶς τήν θείαν ἐνίσχυσιν διά τήν διαφύλαξιν τῆς εἰρήνης καί τῆς εὐημερίας τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ».

Ἀπαντῶν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰσραήλ εἶπεν ὅτι εἶναι αἰσιόδοξος διά τήν ἔτι περαιτέρω προώθησιν καί βελτίωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν πολιτιστικῶν σχέσεων Ἰσραήλ καί Ρωσίας καί ὅτι θά καταβάλη προσπάθειαν διά τήν ἄρσιν τῆς γραφειοκρατείας, ἡ ὁποία καθίσταται ἐμπόδιον εἰς τήν προώθησιν τῶν ἀφορώντων εἰς τά προσκυνηματικά κτίρια τῆς Πνευματικῆς Ἀποστολῆς (Missia). Ἐναντίον τῆς γραφειοκρατείας ταύτης διαμαρτύρονται καί οἱ Ἰσραηλινοὶ πολῖται.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος ἐπεσκέφθη τόν Δήμαρχον Ἱεροσολύμων κ. Νίρ Μπαρκάτ εἰς τό παρά τήν Ρωσικήν Πνευματικήν Ἀποστολήν (Missia) κτίριον τῆς Δημαρχίας.

Ἐνταῦθα οὗτος, τῇ παρουσίᾳ καί πάλιν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, μετά της συνοδείας Αὐτοῦ εἶχε συζήτησιν μετά τοῦ Δημάρχου καί τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ, τῆς Ἀντιδημάρχου κ. Νοεμί Τσούρ καί τοῦ Συμβούλου τῆς Δημαρχίας ἐπί τῶν Χριστιανικῶν θεμάτων κ. Δαβίδ Κόρεν περί τῶν προβλημάτων τῶν κτιρίων τῆς Ρωσικῆς Πνευματικῆς Ἀποστολῆς (Missia), τά ὁποῖα ἐτέθησαν ὑπ' ὄψιν καί τοῦ Προέδρου κ. Συμεών Πέρες καί ἐπί πλέον περί τοῦ προβλήματος τῆς διαβάσεως τοῦ ἠλεκτρικοῦ τροχιοδρόμου πολύ πλησίον τῆς Ἱερᾶς Ρωσικῆς Μονῆς τῆς Ὑρεινῆς παρά τό Ἑβραϊκόν νοσοκομεῖον Χαντάσσα.

Τό αἶτημα τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας εἶναι νά διαβῇ ὁ τροχιόδρομος διά μέσου γῆς τῆς Μονῆς, ἀπαλοτριωθείσης ἤδη πρό τοῦ 1967 μακρύτερον τῆς Μονῆς καί οὐχί ἐπί γῆς ἀπαλλοτριουμένης νῦν μέ τό νέον σχέδιον, κειμένης πολύ πλησίον τῆς Μονῆς.

Ἐπί τῶν ἄλλων θεμάτων ὁ κ. Δήμαρχος εἶπεν ὅτι ἡ εὐθύνη εὐρίσκεται εἰς τήν Κυβέρνησιν καί ὄχι εἰς τήν Δημαρχίαν, ἐπί τοῦ τελευταίου δέ εἶπεν ὅτι δέχεται νά προτείνῃ ἡ Ρωσική Ἐκκλησία ἐμπειρογνώμονα ἀρχιτέκτονα, ἵνα συζητήσῃ τοῦτο μετά τῶν ἐμπειρογνομένων τῆς Δημαρχίας, προκειμένου νά φθάσουν εἰς λύσιν οὐχί

πρός ζημίαν τινός, αλλά προς ὄφελος ὅλων.

Μετά τήν ἀνταλλαγὴν τῶν ἀπόψεων ἐπὶ τῶν ζωτικῶν θεμάτων τούτων διὰ τήν Ρωσικὴν Προσκυνηματικὴν Ἀποστολὴν (Missia) ἠκολούθησεν ἡ ἀνταλλαγή δώρων καὶ ἔληξεν ἡ συνάντησις.

Τό ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας μεταξύ 19.30 -21.30 μ.μ. ἔλαβε χώραν ἡ δεξίωσις ὑπὸ τοῦ Πατριαρχίου Ἱεροσολύμων πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ θρόνου.

Εἰς τὴν δεξίωσιν ταύτην ἦσαν προσκεκλημένοι καὶ παρέστησαν ἐκπρόσωποι τῆς Ἰσραηλινῆς Κυβερνήσεως καὶ Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας, τῆς Δημαρχίας Ἱεροσολύμων, τῶν Χριστιανικῶν Δογμάτων τῆς Ἁγίας Γῆς, τῶν Γενικῶν Προξένων Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, Ἱερεῖς καὶ ἐκπρόσωποι τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων τοῦ Ἀραβοφώνου ἡμῶν ποιμνίου καὶ ἄλλοι.

Εἰς τὴν δεξίωσιν ταύτην ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Μόσχας κ.κ. Κύριλλον ὡς ἔπεται: (ἴδε ἠλεκτρονικόν

σύνδεσμον <https://en.jerusalem-patriarchate.info/2012/11/11/2221/>) ὁ δὲ Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος ἠὲ χαρίστησε τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον διὰ τὴν προσγενομένην Αὐτῷ τιμὴν καὶ θερμὴν ὑποδοχὴν κατὰ τὴν εἰρηνικὴν Αὐτοῦ ἐπίσκεψιν, διὰ τὴν ὑπάρξασαν καλὴν συνεργασίαν εἰς θέματα διμερῆ ἀφορῶντ τὰς δύο Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων καὶ Ρωσίας καὶ ἐπήνεσε τὸ ἐπιτελούμενον ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος προσκυνηματικόν ἔργον διαφυλάξεως καὶ προστασίας τῶν Ἁγίων Τόπων καὶ ποιμαντικόν τῆς Ὀρθοδόξου διαποιμάνσεως τοῦ ποιμνίου αὐτῆς εἰς τὴν ἐπινεμηθεῖσαν ἀρχαιόθεν δικαιοδοσίαν αὐτῆς.

Μετά τήν ἀνταλλαγὴν τῶν λόγων ἠκολούθησε ἡ ἀνταλλαγή τῶν δώρων. Εἰς ταύτην ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσέφερε τῷ Μακαριωτάτῳ Πατριάρχῃ Μόσχας κ.κ. Κυρίλλῳ σύνολον Ἀρχιερατικῶν ἐγκολπίων, μεγάλην τριμερῆ εἰκόνα ἐκ μαργαριταρορρίζης κατεσκευασμένην εἰς Βηθλεέμ, ἀπεικονίζουσιν τὸν Δεσπότην Χριστὸν εἰς τὸ κέντρον, τὴν Παναγίαν ἔνθρονον βρεφοκρατοῦσαν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ τὸν Ἅγιον Ἰάκωβον τὸν Ἀδελφόθεον εἰς τὰ ἀριστερὰ Αὐτοῦ καὶ ποιμαντορικὴν ράβδον ἐκ μαργαριταρορρίζης. Τό σύνολον ἐγκολπίων καὶ τὴν ποιμαντορικὴν ράβδον προσέφερον καὶ εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν συνοδῶν Ἀρχιερέων τοῦ Ἁγίου Μόσχας, ἐνὶ ἑκάστῳ δὲ τῶν Ἀρχιερέων προσέφερον ἐπιστήθιον σταυρόν καὶ εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος προσέφερε τῷ Μακαριωτάτῳ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλῳ σύνολον ἐγκολπίων καὶ ἀρχιερατικόν ἐγκόλπιον ἐνὶ ἑκάστῳ τῶν Ἀγιοταφίτῶν Ἀρχιερέων, καὶ ἐπιστήθιον σταυρόν ἐνὶ ἑκάστῳ τῶν Ἀγιοταφίτῶν Ἀρχιμανδριτῶν.

Μετά τοῦτο οἱ ἀθρόως κατακλύσαντες τὴν αἴθουσαν τοῦ θρόνου, διῆλθον καὶ ἔλαβον τὴν εὐλογίαν τῶν Προκαθημένων, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἀπήλαυσαν τὰ ἐδέσματα καὶ τὰ ποτὰ τῆς δεξιώσεως ταύτης.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/000o9-9W-ok>

ngg_shortcode_0_placeholder